

Nálada ztracených lásek

Jana Kratochvílová

Kostka ledu, malinová šťáva
z večera zbyl nedopalek v láhvi
jak se cítím, není žádná sláva
nálada posledních dnů

zvoní zvonek, měla bych jít otevřít
zas to bude upomínka něká
proč jen musí denně na mě zanevřít
nálada posledních dnů, náladě posledních dnů

vypnutý a němý černý telefon
mezi okny z rolety zbyl cár
nevypnutá žárovka jak lampión
vítr fouká ústy prázdných spár
právě se vzbouzím a bloudím
bytem kde vládnu jen já a stín
skládám a vstávám od útěků
ze včerejších novin

zdá se, že bych přece měla otevřít
co když se mi splní moje přání
prázdná chodba a s ní čeká za dveřmi
nálada posledních dnů, náladě posledních dnů

nálada už začíná být k zalknutí
nevím co je peklo a co ráj
nemám ani sílu, která donutí
opustit už vymýcený háj
náhle sem vchází a vchází
přichází večer a já budu žít
ztrácí se ztrácí nálada dnů, která neměla být
vchází a vchází
přichází večer a já budu žít